

Ο Πατριάρχης Ιεροσολύμων μιλά για τη νηστεία κατά την Α' Στάση των Χαιρετισμών

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

«Ευφραίνεται και αγάλλεται η Εκκλησία του Χριστού με την είσοδό μας στο στάδιο της νηστείας της Αγίας Τεσσαρακοστής και τούτο διότι η νηστεία την οποία υπέδειξε σε εμάς ο ίδιος ο Χριστός είναι όντως η σωτηρία των ανθρώπων», είπε στην αρχή της ομιλίας του ο Μακαριωτάτος Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, αφού τέλεσε την Ακολουθία της Α' Στάσης των Χαιρετισμών στον Πανίερο Ναό της Αναστάσεως στα Ιεροσόλυμα.

Ο Μακαριώτατος μίλησε για το πρόσωπο της Θεοτόκου και την αληθινή νηστεία. Ακούστε όλη την ομιλία του:

Παρακολουθήστε την Ακολουθία της Α' Στάσης των Χαιρετισμών στον Πανίερο Ναό της Αναστάσεως:

Αναλυτικά, το δελτίο τύπου της Αρχιγραμματείας του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων αναφέρει τα εξής:

Τό ἑσπέρας τῆς Παρασκευῆς, 26^{ης} Φεβρουαρίου/ 11^{ης} Μαρτίου 2022, ἔλαβε χώραν εἰς τό Καθολικόν τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως ἡ τελετή τῆς Α΄ Στάσεως τῶν Χαιρετισμῶν – Ἀκαθίστου Ὑμνου.

Κατά τήν Ἀκολουθίαν ταύτην, ὡς ὀρίζει τό Τυπικόν, εἰς τό πλαίσιον τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Μικροῦ Ἀποδείπνου, ἐψάλη ὁ Κανών «Ἀνοίξω τό στόμα μου» καί ἀνεγνώσθη ἐμμελῶς ἡ Α΄ Στάσις τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου.

Πρός τό τέλος τῆς τελετῆς ὁ Προεξάρχων αὐτῆς Μακαριώτατος Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος ἀπηύθυνε λόγους οἰκοδομῆς πρός τοὺς πιστοὺς ὡς ἔπεται:

«Ἄγγελος πρωτοστάτης, οὐρανόθεν ἐπέμφθη εἰπεῖν τῇ Θεοτόκῳ τό χαῖρε· καί σύν τῇ ἀσωμάτῳ φωνῇ, σωματούμενόν σε θεωρῶν Κύριε, ἐξίστατο καί ἴστατο, κραυγάζων πρός αὐτήν τοιαῦτα. Χαῖρε, δι' ἧς ἡ χαρά ἐκλάμψει, χαῖρε, δι' ἧς ἡ ἀρά ἐκλείψει».

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Ἰδού «ἐλήλυθεν ἡ νηστεία, ἡ μήτηρ τῆς σωφροσύνης ἡ κατήγορος τῆς ἀμαρτίας καί συνήγορος τῆς μετανοίας, ἡ πολιτεία τῶν Ἀγγέλων καί σωτηρία τῶν ἀνθρώπων», ἀναγγέλλει ὁ ὑμνωδός τῆς Ἀγίας Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς ἡμῶν Ἐκκλησίας.

Εὐφραίνεται καί ἀγάλλεται ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ μέ τήν εἴσοδόν μας εἰς τό στάδιον τῆς νηστείας τῆς ἁγίας Τεσσαρακοστῆς. Καί τοῦτο διότι ἡ νηστεία, τήν ὁποῖαν ὑπέδειξεν εἰς ἡμᾶς αὐτός Οὗτος ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός «νηστεύσας ἡμέρας τεσσαράκοντα καί νύκτας τεσσαράκοντα» (Ματθ. 4,2), εἶναι ὄντως ἡ σωτηρία τῶν ἀνθρώπων.

Καί διά τί ἡ νηστεία εἶναι ἡ σωτηρία τῶν ἀνθρώπων; Διότι κατά τόν Μέγαν Βασίλειον, «ἐπειδὴ οὐκ ἐνηστεύσαμεν, ἐξεπέσαμεν τοῦ παραδείσου· νηστεύσωμεν τοίνυν, ἵνα πρός αὐτόν ἐπανέλθωμεν». Ἐπειδὴ δέν ἐνηστεύσαμεν ἐξεπέσαμεν ἀπό τόν παράδεισον. Ἄς νηστεύσωμεν λοιπόν, διά νά ἐπανέλθωμεν εἰς αὐτόν.

Ὁ ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων σαρκωθεὶς καί ἐνανθρωπήσας Θεός Λόγος Σωτὴρ ἡμῶν Χριστός εἶναι ὁ νέος Ἀδάμ, ἡ δέ Θεοτόκος καί ἀειπάρθενος Μαρία εἶναι ἡ νέα Εὐα,

διά τῆς ὁποίας «ἡμῖν [= γιά χάρη μας] σωματοῦται ὁ ἀσώματος καί ἄρχεται ὁ ἄναρχος, καί χωρεῖται ὁ ἀχώρητος» κατά τόν ἅγιον Ἰωάννην τόν Δαμασκηνόν. Κατά δέ τόν ὑμνωδόν τῆς Ἐκκλησίας ἡ Παναγία Θεοτόκος ἐγένετο «ἡ τοῦ πεσόντος Ἀδάμ ἀνάκλησις καί τῶν δακρύων τῆς Εὐας ἡ λύτρωσις».

Ἡ ἐπί γῆς καί ἡμῖν τοῖς ἀνθρώποις φανερωθεῖσα Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ εἶναι ὁ ὁρατός Παράδεισος, ὁ δέ Χριστός εἶναι τό «ξύλον τῆς ζωῆς». Διό καί ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Θεολόγος παραγγέλλει ἐν τῇ Ἀποκαλύψει αὐτοῦ: «Ὁ ἔχων οὐς ἀκουσάτω, τί τό Πνεῦμα [τό Ἅγιον] λέγει ταῖς Ἐκκλησίαις. Τῷ νικῶντι δώσω αὐτῷ φαγεῖν ἐκ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, ὃ ἐστίν ἐν τῷ παραδείσῳ τοῦ Θεοῦ μου (Ἀποκ. 2,7). Καί ἀναλυτικώτερον, εἰς ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος θά νικήσῃ εἰς τόν κατά τοῦ σατανᾶ καί τῆς ἁμαρτίας ἀγῶνα, θά δώσω εἰς αὐτόν νά φάγῃ ἀπό τό ξύλον τῆς ζωῆς. Θά τόν ἀξιῶσω δηλαδή νά ἀπολαύσῃ τά αἰώνια ἀγαθά μέσα εἰς τόν Παράδεισον τοῦ Πατρός μου, ὁ ὁποῖος κατά τήν ἀνθρωπίνην φύσιν μου εἶναι καί Θεός μου.

Οἱ ἅγιοι καί Θεοφόροι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας ἐθέσπισαν τήν ἀκολουθίαν τῶν «Χαιρετισμῶν» εἰς τήν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον κατά τό εὐλογημένον στάδιον τῆς μεγάλης νηστείας, διότι κατά τόν Ἅγιον Ἰωάννην τόν Δαμασκηνόν, «δι' αὐτῆς ἡμεῖς εἰς Μίαν Ἀγίαν, Καθολικὴν καί Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν ἐπολιτογραφήθημεν». Τοῦτο σημαίνει ὅτι ἡμεῖς διά τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος καί τῆς σφραγίδος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἔχομεν καταγραφῇ πολῖται τῆς ἀοράτου καί οὐρανίου Ἐκκλησίας, τούτέστιν τῆς αἰωνίου πολιτείας τοῦ Θεοῦ, ὡς κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος λέγων: «Οὐ γάρ ἔχομεν ὧδε μένουσαν πόλιν, ἀλλά τήν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν» (Ἑβρ. 13,14).

Ἐπειδὴ ἀκριβῶς οὐδέν μένει ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, «παράγει γάρ τό σχῆμα τοῦ κόσμου τούτου» (Α΄ Κορ. 7,31), «ὀφείλομεν οὖν φεύγειν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου καί πρὸς τήν μέλλουσαν πόλιν τρέχειν, τούτέστιν τόν οὐρανόν», λέγει ὁ Ἅγιος Θεοφύλακτος. Μέ ἄλλα λόγια, ἡ νηστεία εἶναι ἡ ἀσφαλὴς κλῖμαξ, διά τῆς ὁποίας μεταβαίνομεν ἐκ τῆς γῆς εἰς τόν οὐρανόν.

Ἡ ἀληθινὴ νηστεία εἶναι ἀποξένωσις ἀπό τά κακά. Ἡ νηστεία εἶναι ἡ ἀρχὴ τῆς μετανοίας λέγει ὁ Μέγας Βασίλειος. «Νηστεία γάρ ἀληθὴς ἡ τῶν κακῶν ἀλλοτρίωσις. Νηστεία δέ, ἀρχὴ μετανοίας». Κατά δέ τόν Εὐαγγελιστὴν Λουκᾶν: «Ὁ Θεός τήν μετάνοιαν ἔδωκεν εἰς ζωὴν» (Πράξ. 11,18). «Ζωὴν αἰώνιον ἔδωκεν ἡμῖν ὁ Θεός καί αὕτη ἡ ζωὴ ἐν τῷ Υἱῷ Αὐτοῦ ἐστίν. Ὁ ἔχων τόν Υἱόν, δηλονότι τόν Χριστόν, ἔχει τήν ζωὴν», κηρύσσει ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης (Πρβλ. Α΄ Ἰωάνν. 5, 11-12).

Ἰδού καί πάλιν διά τί χαιρετίζομεν καί μεγαλύνομεν τήν ὑπερευλογημένην Θεοτόκον, διότι αὕτη ἀνεδείχθη ἡ Μητέρα τῆς Ζωῆς, δηλονότι τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ, τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ.

Διό παρακαλέσωμεν αὐτήν καί ἡμεῖς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἵνα ταῖς μητρικαῖς αὐτῆς πρεσβείαις ἀξιωθῶμεν προσκυνῆσαι τήν λαμπροφόρον Ἀνάστασιν τοῦ νικητοῦ τοῦ θανάτου τῆς φθορᾶς καί τῆς ἁμαρτίας τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ.

Μετά δέ τοῦ θεηγόρου Ἀγίου Ἰωάννου, τοῦ ὑμνογράφου τῆς Παναγίας εἵπωμεν:

«Παράτεινον τό ἔλεός σου Πανάγαθε Δέσποινα, τοῖς γινώσκουσί σε, καί ἵδε ἐπί τούς δούλους σου καί ἐπί τά ἔργα αὐτῶν καί κατεύθυνον πάντας εἰς ὁδόν εἰρήνης, ὅτι πάντων οἱ ὀφθαλμοί εἰς σέ ἐλπίζουνσι, καί σοῦ τῇ μεσιτείᾳ τήν καταλλαγὴν τήν πρὸς τόν Υἱόν σου καί Σωτῆρα καί Θεόν ἡμῶν ἐσχήκαμεν, ὧ ἡ δόξα σύν τῷ ἀνάρχῳ αὐτοῦ Πατρὶ καί τῷ ὁμοφυεῖ καί Ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Καλή καί εὐλογημένη Τεσσαρακοστή».

Ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς